

изпълним. Първо - да ни признаят за законна държава, та да не може никой без право да ни напада и ограбва земите ни, и второ - да включим в границите си всички български земи, които съставлявали царството на великия Симеон. Византия няма никога първа да ни признае. Приятелството на сърбите е неутрайно. Никой от нашите съседи не ни мисли доброто. Всички гледат да се нахвърлят върху нас и при удобен случай да ни завладеят и поделят. Затова нам е нужен силен покровител. А кой има сила и власт пред всички царе и господари? Само папата. В него е най-голямата ми надежда. Защото какво струват всичките ни права, всичките ни победи, когато от всякъде ни ги оспорват? Наричат ни узурпатори и зле ни се заканват. Затова най-напред държавата ни трябва да бъде призната и узаконена. След това ще продължим великата бран на Асена и Петра, ще довършим гнилата Византийска империя и на нейно място ще се издигне отново, младо, цветущо царство, закрилник на всички народи на полуострова. Това са двете върховни задачи на мой живот, власти, и горко томува, който дръзне за свои лични изгоди да ми се противопостави. Вътре у дома си ние можем да се крамолиме. Но - дапомнете го добре! - за държавните дела всички трябва да имат само една мисъл и една воля. А не един да разваля това, което друг^и е подкачил.

Калоян тежко въздъхна и сви вежди.

- Спомнете си как безумието на Иранко можеше за миг да провали непосилната борба на толкова тежки години. Спомнете си как болярски интриги и дребнави честолюбия разрушиха великото царство на Симеона. Спомнете си как несговорчивостта на Кубратовите синове разпокъса голямото българско ханство край Волга. Какво щеше да стане ако Крум и Симеон бяха довършили делото си? Днес един народ щеше да владее полуострова и никой нямаше да